Nd. **406. Framhaldsnefndarálit**

um frv. til laga um breyting á lögum nr. 23, 11. júlí 1911, um vita, sjómerki o. fl.

Frá meiri hluta sjávarútvegsnefndar.

Ed. hefir breytt frv. þessu við eina umræðu. Sjávarútvegsnefnd Nd. hefir ekki orðið á eitt sátt um þessa breytingu Ed. Minni hlutinn telur, að aðeins hafi verið gerð »minni háttar breyting« á frv., er aðallega snerti »orðbúning«, en meiri hlutinn telur breytinguna mjög mikilsvarðandi efnisbreytingu, efnisbreytingu, sem meiri hlutinn getur ekki fallist á og sem beinlínis brýtur þá stefnu í málinu, sem a. m. k. 4 nefndarmanna áður aðhyltust.

Ágreiningurinn er um það, hvernig skifta skuli milli ríkissjóðs og

hafnarsjóðs kostnaði við að nema farartálma burt úr siglingaleið, að því leyti sem hann fæst ekki greiddur af eiganda þess, sem farartálma veldur.

Upphaflegar tillögur sjávarútvegsnefndar eru þær, er greinir í þingskj. 252, en hin nýju og breyttu fyrirmæli, er ágreiningi valda, eru í þingskj. 324, og vísast til þessara þingskj.

4 af nefndarmönnum hafa verið sammála um, að ástæðulaust sje að íþyngja hafnarsjóðum meira en gert er með þeim fyrirmælum, er greinir í þingskj. 252. Aðstaða minni hlutans til málsins byggist á því, að hjer sje um »minni háttar breyting« að ræða. Það ætti því að nægja að sýna fram á, að breytingin er mikil og getur orðið hafnarsjóðum þungur baggi, og skal því að því vikið.

Við athugun á þeim till., er hjer ræðir um, till. á þingskj. 252 og 324, kemur í ljós, að ef kostnaður við að nema burt farartálma nemur $^{3}/_{4}$ hlutum eða meiru af brúttó-tekjum hlutaðeigandi hafnarsjóðs, gildir einu, hvor fyrirmælin gilda. Sje kostnaðurinn minni en þetta, ganga tillögurnar í þingskj. 324 á hagsmuni hafnarsjóðs, og nær mismunurinn hámarki þegar kostnaður nemur $^{1}/_{4}$ af árstekjum hafnarsjóðs. Munurinn á þátttöku hafnarsjóðs í kostnaðinum er þá orðinn sá, að eftir þingskj. 324 greiðir hafnarsjóður $^{1}/_{4}$ hluta árstekna sinna, en eftir þingskj. 252 aðeins $^{1}/_{12}$ hluta, eða aðeins $^{1}/_{3}$ hluta þess, er þingskj. 324 mælir fyrir um. Hjer er ekki reiknað með þeim 500 kr., er þingskj. 252 ætlar hafnarsjóðum einum að bera, enda skiftir svo lítil upphæð engu máli.

Þessu til skýringar skulu tekin nokkur dæmi. Brúttó-árstekjur Reykjavíkurhafnar nema um 1 miljón kr. og fara hraðvaxandi, og eru þær tekjur lagðar til grundvallar og aðeins reiknað með heilum þúsundum.

Reykjavíkurhöfn. Árstekjur 1 milj. kr.

Kostnaður við að nema burt farartálma	Hluti hafnarsjóðs samkv. þskj. 324	Hluti hafnarsjóðs samkv. þskj. 252	Mismunur
900 þús. kr.	250 þús. kr.	250 þús. kr.	0
750 — —	**250** — —	**250** — —	**0**
500 — —	250 — —	167 — —	83 þús. kr.
250 — —	**250** — —	**83** — —	**167** — —
150 — —	150 — —	50 — —	100 — —

Af þessu sjest, að því fer fjarri, að hjer sje aðeins um »minni háttar breyting« að ræða. Á tillögunum er stórkostlegur efnismunur, sem best sjest á því, að hafnarsjóður Reykjavíkurhafnar, sem hefir 1 miljón kr. árstekjur, yrði að greiða 167 þús. kr. meira samkv. þingskj. 324 en samkv. þingskj. 252, ef kostnaður við að nema burtu farartálma næmi 250 þús. kr. og fengist ekki greiddur af eiganda þess, er farartálma veldur. Er það að visu hámark mismunarins meðan árstekjurnar fara ekki yfir 1 miljón kr., en undir flestum kringumstæðum er munurinn talsverður, svo sem að framan greinir.

Með þessum rökum og með tilvísun til fyrri aðstöðu nefndarinnar

leggnr meiri hlutinn til, að frv. verði fært í sama horf og Nd. afgreiddi málið með eftirfarandi

BREYTINGU.

5. málsgr. frv. orðist þannig:

Kostnað þann, sem leiðir af því að nema í burt farartálma, greiðir hafnarsjóður að því leyti sem hann ekki fæst greiddur af eiganda þess, er farartálma veldur, samkvæmt lögum og reglum, er um það kunna að gilda á hverjum tíma, þó ekki hærri upphæð en 500 kr. Verði nettó-kostnaður meiri en þeirri upphæð nemur, greiðist það, sem umfram er, að $^{2}/_{3}$ hlutum úr rikissjóði og $^{1}/_{3}$ hluta úr hafnarsjóði. Þó má kostnaðarhluti hafnarsjóðs aldrei nema meiru en $^{1}/_{4}$ hluta af þess árs tekjum hans. Reynist svo, greiðist það, sem þar er fram yfir, úr rikissjóði, enda hafi verkið verið framkvæmt með samþykki rikisstjórnarinnar og undir eftirliti trúnaðarmanns af hennar hendi.

Alþingi, 23. apríl 1929.

Ólafur Thors, frsm. Jóh. Þ. Jósefsson. Sigurjón A. Ólafsson.